

Выходитъ во Львовѣ ѿ Вторника, Четверга и Суботы (помѣрсихъ свѧтъ) о 5-й год. поп. Литер додатокъ ѿ библиотеки наизнамъ, поѣстейъ выходить по 2 печат. артилъ каждого 15-го и поѣстного днія каждого мѣсяца. Редакція и Администрація подъ Ч. 44 улица Галицка. Укописи звертаються лиши на поїседне застереженіе Оголошенія принимаются по цѣнѣ 6 кр. бѣть одни рочки печатной, въ рубр. "Надбсланіе" по 20 кр. а. в. Редакція и неопечатаній вѣльшъ бѣть порта. Предлату и инсератъ принимаются: у Львовѣ Адміністрація "Дѣла". У Вѣднѣ Haasenstein & Vogler, Wallengasse 10; M. Dukes, Wallengasse 13; G. L. Danbe & Singerstrasse 11 а; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Wallengasse 4. Въ Франкфуртѣ M. Haasenstein & Vogler, E. L. Danbe & Co. Въ Наріжнѣ Agence Haas въ Россіи. Редакція "Кievskoi Stariны" въ Кіевѣ, поїтовой ямы и "Газети Бюро" В. F. Зама въ Одесѣ Дери-совская ул., д. Ралл 9.

Нынѣшній день.

Беремо за перо въ хвили, коли галицько-українській виборцѣ селище и мало-мѣщане въ цѣнѣ нашоїмъ краю приступаютъ до голосования послѣдовъ до рады державы. Рука дрожить серце швидше бѣється въ груди зъ лихорадочного выїданія вѣстей — якихъ? — веселыхъ чи сумішъ? подвигаючихъ чи пригнечючихъ духа? — Гдѣ вгадати!

Ба, не трудно було-бѣ намъ вгадати — дай въ приближенію — результатъ нынѣшніхъ виборцѣ, коли-бѣ нашъ край бувъ близій Вѣднѣ, и. пр. низшою або висшою Австрію, Чехію и т. д., а лиши не Галичину, къ далекою бѣть центра державы... Межъ а ними велика-велика рѣжниця! — въ бѣль взглядѣ, кождый самъ здоровъ угадає.

И мы не ошибнемось, отгадуючи чужї слови, коли скажемо, что певно нѣхто зъ а зложитъ нынѣ — по давному звѣю — всю вину можливої нашої неудачи — нашъ народъ, на селянъ и мало-мѣщанъ ашихъ! Нѣ! Переолимпія вже старій муръ тарого пересуду, що все и всяке провинене въ непровинене лихо скідалося зъ легкотою на народъ, на простолюдина, и махалося зъ підъ нимъ рукою, мовъ надъ окаянникомъ, а рѣшнимъ, пропащимъ, самимъ провидціемъ ризначеніемъ вже на то, що бувъ свѣдомъ чи несвѣдомъ повнителемъ всякого іха... Такій поглядъ мгль-бы пынѣ выроди-сь въ головѣ хиба такого чоловѣка, кото-рый має очи а не впіти або не хоче чути...

Загаль простолюдня нашого, селянства и мѣщанства, майже скрѣзь на Галицько-Русь почуває себе щиро рускимъ, свѣдомымъ зоїї задачи и свого достоинства въ такъ важній хвили, якъ ось нынѣ, въ хвили виборцѣ до рады державної...

О тѣмъ можемо нынѣ рѣшучо и съ гор-юстю сказать, бачивши и чувши, якъ по ге-ройски селянство и мало-мѣщанство наше переходило першу тяжку пробу — пробу ви-борцѣ. Якъ тяжко була перша проба, — скілько тяжко єсть друга, нынѣшина — са-мъ выборы съ всими супроводчими ихъ спе-циально-галицкими обстановами!... Колько то крѣтъ мусить упасти! Колько то чистыхъ чушъ рускихъ мусить съ пекучимъ болемъ груди въ одній хвилинѣ розпрощатися съ

ДѢЛО

тымъ, що голубили въ собѣ не дніми, не мѣ-сяцями, а довгими роками! Кажемо: мусить!

А при такому станѣ дѣла у насъ — не кидати намъ каменемъ на тихъ, що самі вагу тяжкого каменя почувають въ своїй гру-ди, — а чоломъ намъ бити передъ тими ли-царями въ хлопскому сѣріаку и мѣщанської сукманѣ, що цѣло перейшли нынѣ другу пробу!...

Рухъ виборчий.

Ізъ Стрыя пишуть намъ: Передъ нами лежить одинъ прамѣрникъ автографованої бѣзовы, яку поштою зъ Львова розбслано до всѣхъ громадъ повѣтія стрыского та мабуть и дрого-бѣзкого та жидачівського. Въ бѣзовѣ сїй, підписаній черезъ "Przyjaciele ludu" захвалиючися горячими словами метрополії кандидатъ п. Охри-мовичъ яко оборонець народа, а про п. Коваль-скаго пишеть, що онъ не давъ про справы лю-ду, лишевъ про поповъ, що онъ попамъ выра-бліявъ запомоги и т. д.. "Попы Ваші маються добре, бо здирають Вісъ", — сказано въ той бѣзовѣ. На кіонці помѣщений патентъ Іосифинській съ завѣзаньемъ до народу, аби після него пла-тивъ священикамъ за требы. Не треба бути ду-же дотенімъ, щоби не отгадати авторовъ сего пашківлю. Одинъ прамѣрникъ сей бѣзовъ пере-слали виборцѣ Въ Проесащеному митрополитові.

Переглядъ часописей.

("Педагогическая хроника", тиждневий до-датокъ до петербургской часописи "Сем'я и Шко-ла" о нашоїмъ товариствѣ "Проеста".)

Въ "Педагогической Хроницѣ" виходачої въ Петербурзѣ помѣщена въ ч. 19 зъ 11 ст. от. маї с. р. на стор. 300 дуже симпатична оцінка дѣяльности нашого товариства "Проеста" и стоїть того, щоби тутъ хочь въ короткихъ вы-емкахъ навести, якъ дивляться и оцінюють нашу роботу народну люде посторонні, що привыкли дивитися на рѣчи здоровія и не оголоміши якимъ небудь "фильстомъ" або "единицемъ". Не першій то разъ стрѣчаємо въ россійскихъ часопи-сяхъ таку здорову оцінку нашоїхъ руско-народныхъ подвигівъ и се есть для наась доказомъ, що не вся россійска суспільностъ хоче дивитися на нашу галицько-руску бтносину такъ, якъ того бажали-бѣ такъ россійскія якъ и наші домородній "объєднителъ". Ось якъ бтывається въ "Педаг.

Хроницѣ" о "Проестѣ" п. Василії Яхонтовѣ, тутъ о нашої рїднїй "ерундѣ" — и кіевской, — и московской, продаючоїся по 10 и 15 копіекъ за аркушъ!...

За макулатуру въ 5—6 аркушовъ друку грубої розгонистої печати значится у насъ цѣна 50—60 копіекъ, — и то все для на-рода!..." Оцінку свою кончатъ авторъ тими сло-вами: "Галицький Русини — треба вимъ отдать честь и справедливість — люде практичній и не дмішуютъ въ опера народномъ проовѣтѣ нѣякихъ посторонніхъ цѣлій. Они не облазняються нѣя-кими "иллюзіями", они силуются лишь дати на-родови потребну и отповѣдну часови и мѣсце-вымъ условіямъ житя — духову поживу."

За "Privatmann'a" — 30 зр.

Карточка зъ картою хроники.

Кому зъ нашихъ читателій незвѣстна спра-ва недавної нашої полеміки о слободѣ "Privat-mann", котре мы — після оповѣдань членівъ нашої депутації — вложили були въ уста Єго Експ. министра п. Земляковскаго — и до котрого онъ въ другомъ своимъ письмѣ до редакції "Дѣла" (ч. 51) признался. Потвердавъ п. министръ, що зъ его устъ вишло таке слово, — ну, и зда-валось бы конецъ цѣлому дѣлу. Такъ, дѣлу конецъ, але "Дѣлу" не конецъ. Ото дні 30 л. маї одер-жавъ редакторъ "Дѣла" завѣзань, щоби яко обжалованій функціонаремъ прокураторії дер-жавної о переступленіе §. 22 закона прасового, оповинене черезъ доданье увагъ редакційнихъ въ спростованяхъ п. мин. Земляковскаго въ чч. 49 и 51, явився на головну явну розправу дні 1 л. червня о год. 10 передъ полуднемъ въ мѣско-де-леговоаїмъ судѣ, въ бюрѣ судії п. Емисбергера.

Вчера о виначеній годинѣ розпочалася роз-права, на которую явився самъ редакторъ "Дѣла" лично. Заступникомъ прокураторії бувъ п. Мат-ковскій, урядникъ поліції. По генераліяхъ п. су-дія Емисбергеръ заявивъ редакторови, що его прокураторії обжаловує о переступленіе §. 22 закона прасового черезъ доданье увагъ до спро-стовань п. министра и запитавъ его, що онъ має супротивъ того замѣти.

Редакторъ попередъ всего предложивъ судії оба листи (съ кувертою) п. министра Земляков-скаго для сконстатованія, що листи тії (якъ и ку-верта) не мають на собѣ анѣ найдробнѣшого якогось сліду урядового письма. П. судія самъ сконстатувавъ се и заявивъ заступникови прокураторії. Тогда редакторъ въ ширшой оборо-нѣ, виголошеної въ рукоїмъ языцѣ, оспішно

Польско-руский взаємній XVII-го вѣку въ сучасній польской прізмѣ.

Критичній поглядъ Володимира Антони-чича професора кіевского университету на повѣсть Г. Сінкевича "Ogniem i mieczem" (*).

Звѣстный польський белетристъ п. Генрикъ Сінкевичъ видає минувшого року историчну по-вѣсть на четыри томы п. заг. "Ogniem i mieczem", котре основа взята зъ історії України. Переплетена романтичними епізодами, котрія належать до артистичної сторони єї, представляє по-вѣсть п. Сінкевича історичній початокъ борьбы Хмельницкаго съ Польщею бѣть весни 1648 р. до звѣненія Зборовскаго договору, т. е. до кіонця бернія 1649 р. Авторъ познакомившися доволъ до-кладно съ історію сеї епохи; бѣльшихъ похи-бокъ и неточностей що до фактівъ нема у него зъ того взгляду обовязана критика отдать ему свою справедливість. Але трохи инакше мусимо лідити на тулу сторону твору о. Сінкевича, котрой онъ стараєся кипути свѣтло на бытії отношенніи якъ польской такъ и руской суспільності XVII столѣття, а се тымъ бѣльше, що тѣмъ взглядъ авторъ не обмежається на объек-тивне представление минувшого, а висказує без-

*) Праця тая помѣщена була въ маєвомъ ыпсуску "Кievskoi Stariны". Авторъ покликун-и въ своїй праці на 2-ге виданье повѣсті "Ogniem i mieczem", Варшава 1884.

настани и свою субъективну гадку — идеализує одинъ привицни, осуджає другій — зовсімъ до-вѣльно кладе чорні краски на одинъ лиця та зновъ съ надмѣрою симпатію въ інодѣ и яркимъ блескомъ освѣтлює другій. Мы не привыкли дивитися на членовъ сего товариства, его маїно и членовъ выдалии и розпроданыхъ книжокъ, его выданя и такъ заключає: "Такъ якъ руске населене Галичини виносятъ півбретя міліона людей, то число розширеныхъ "Проеста" книжокъ не можна не призначати дуже импо-нуючимъ. Де въ Россії найдете таку сторону, що 170 людей потребували на рѣкъ одну книжку?" — Авторъ заставляєсь щодоля надъ практи-чною книжочкою выданя "Проеста" и въхъ ді-мешностю и каже: "Ну, якъ-же не згадати імена першихъ польскихъ поетовъ: Мицкевича, Красиньскаго, Словако-го, Поля померкли при блеску нового свѣтла и уступили смиренно на другій плянъ. Одушевлене и похвалы дійшли — при властивихъ польской народності сангвінич-ныхъ порывахъ — до гиперболичныхъ розмѣръ: професоръ польской литератури въ кра-кіовскомъ університетѣ гр. Стан. Тарновскій державъ рядъ публичныхъ отчитовъ, посвяченыхъ повѣсті п. Сінкевича, въ которыхъ заявивъ, що разобраній нимъ творъ отоить артизмомъ свою више всѣхъ творовъ Шекспира, Мильтона, Тасса, Гете або разомъ взятыхъ; публика ор-вала оплесками туго гасконаду, а потому краков-скі аристократичній круги почали илюструвати геніальну повѣсть, представляючи въ живыхъ образахъ бѣльше ефектовній сценъ єї; мода на живій образъ епізодівъ роману "Ogniem i mieczem" розповюдилася быстро по другихъ мѣ-стахъ населеныхъ Польшами и стала любою за-бавкою польскихъ інтелігентнихъ кружківъ; щодоля подавано фотографії такихъ образівъ въ ілюстрованихъ журналахъ и т. д. Деякі поль-скі газеты и журналы, представляючи бѣльше тверезий и поступовий напрямъ въ польской по-чти, якъ: "Atenenum", "Kraj", "Prawda", "Rzec-oglada Tugodniowa" отважилися глянути критично на висваній п. Сінкевичемъ загальний похвалы, и старались удержати гадку своеї суспільності въ бѣльше умбренихъ границахъ. Не щомлюючи таланту п. Сінкевичеви, вказували они зъ

одною стороною на то, що надмѣрній похвалы можуть посподіти для об'єктивного читателя лише предметомъ до дуже комічнихъ спотережень або зродити підозрѣння, що виказваючи їхъ просто спекуляційна купець реклама, при чѣмъ натянули они, що правда дуже легко, що по-рвніючи повѣсть "Ogniem i mieczem" єъ пло-дами чужихъ литераторъ стрѣнною скріпкою съ "Tremem Mушкетерами" Дюма-бтца, якъ съ Шек-спіромъ, Гете або Тассомъ. Зъ другою стороною вказували тї органы, що дуже здергано и об'єктивно, на то, що публіцистичній і историчній за-сады, становлячій провідну ідею повѣсті, спрятані до того, що викресяти суспільний ідеалъ XVII. столѣття, ідеали, котрі вже въ той часъ скідливі були для народного самоїднання, а нынѣ вже зовсімъ и перетарлі и неможливі. Піднесено тамъ и то, що поглядъ автора на ме-жинародні взаємніи и несправедливі, и скідливі для польской суспільності, бо роздував-огонь межинародної усобицѣ, котра підъ впли-вомъ сучасної культури стала притихати, що пристрастя въ тѣмъ взглядѣ противорічить і чувству людоки справедливості и тверезому здо-ровому розумови, котрый єдино спообний нынѣ интересы польской суспільності на добру наве-сти дорогу. Гадки тї осталися вирочими голо-сомъ вилюючого въ пустини и огромна бѣльшоть польской інтелігентної суспільності лишалася по сторонѣ традиційнихъ ідеаловъ зображеныхъ п. Сінкевичеви.

По переведеной розправѣ судія п. Еміо-
бергеръ выдавъ заудъ, узнаючій виновнымъ ре-
дактора „Дѣла“ переступленія §. 22 закона пра-
сового и заеудивъ его на грошеву кару въ кво-
тъ 30 зр. а. в. Въ мотивахъ зауду оказано, що
хотя листы п. мин. Земялковскаго не мають
признакъ урядовыхъ, то однакъ обжалованый, жі-
ючи отолько лѣтъ въ краю, мѣгъ знати, що п.
Земялковскій есть министромъ для Галичини; а
по друге, переведена розправа не подала дока-
зывъ, щобы обжалованый стоявъ въ якихсь того
рода зносинахъ съ Єго Екоц. п. мин. Земялков-
скимъ, щобы мѣгъ вести съ нимъ кореспонден-
цію приватну.

Редакторъ „Дѣла“ зголосивъ откликъ дотычно вины и кары.

ПЕРЕГЛЯДЬ ПОЛИТИЧНЫЙ.

Австрійско-Угорська Монархія.

(Выборы). Въ Форарльбергу дали менши посѣлости зовсѣмъ тыхъ самыхъ послѣвъ, котрый выбраній були въ р. 1879, а именно округъ бре-гевцкій клерикала Ельца, а окр. Фельдкирхъ клерикала Турнера. — Съ великою цѣкаво-стю дожидали мы результату выборъвъ зъ мен-шои посѣлости на Буковинѣ; тамъ жежь вы-ступили до выборчои акціи и наші братя — бу-ковинській Русины, котрымъ посля величины за-селеного ними територію и посля нумеричного ото-сунку рускихъ жителъвъ Буковины до про-тихъ народностей сего краю — належати повин-ній мандаты зѣ вѣхъ трохъ округовъ выборчихъ буко-винськои менши посѣлости. Якъ звѣтно буде зъ нашихъ поцередныхъ донесеній, постави-ла буко-винська „Руска Рада“ своихъ двохъ кан-дидатовъ, а се именно въ округахъ Выжница-Кѣцмань-Становцѣ министра Конрада а въ округ. Чернѣвцѣ-Серетѣ-Сторожинцѣ Дра Невечериля.

По обороны обжалованного забравъ голосъ заступника прокуратора и поддержувавъ вину обжалованного тымъ головнымъ аргументомъ, что хотій листы п. Земляковскаго не мають признакъ урядовыхъ, але они походятъ отъ министра, отже черезъ то суть и урядовыми. Обжалованный же муситъ знати, что у Вѣдни есть только одинъ п. Земляковскій, именно министръ для Галичины. Наконецъ поставивъ внесенье якъ найстрогше укарати обжалованного (кара грошева отъ 20 до 200 зр.), бо переступленье повторене ажъ въ двохъ числахъ газеты.

Редакторъ „Дѣла“ зновъ заоравъ голосъ въ отповѣди на замѣтъ заотупника прокураторіи высказавъ рѣшучо свой поглядъ, что таке толкованье „урядовости“ кождого листу министра есть вже зовоѣмъ безъосновне, бо кождый министеръ за весь часъ, коли есть министромъ, не мѣгъ-бы до иѣкого написати авѣ одного приватного листу. Листы неурядовѣ пишутъ всѣ министры и такиѣ неурядовыхъ листовъ-спрос товань дожила сего року и редакція „Дѣла“.

дагуры, купецъ. Въ окр. Выжница Гоцманъ-Ста-новцѣѣ выбраный консерватистъ — Румунъ Цотта, въ конци въ окр. Радовцѣ-Сучава-Кимполюнгъ выбрано одноголосно министра торговлѣ Пино, котрый и доси бувъ посломъ зъ сего округа. Зъ окр. Чернѣвцѣѣ бувъ давнѣйше выбранный проф. Томашукъ, сей однакъ кандидуе теперь въ окру-зѣѣ выборчомъ мѣстѣ Радовцѣ-Сучава-Серегъ. — Того самого дня (29 с. м.) отбулись выборы зъ меншихъ посѣлостей Гориціи и Градиски, Истріи и зъ первого тѣла выборчого въ Трієотѣ. Въ Гориціи выбрано Словенця Дра Тонкли; Гра-

Зобразив розкиненій въ повѣсти гадки, вы-
сказаний дѣевыми особами, або даже часто са-
мымиъ авторомъ и поповнившіи ихъ зображеніемъ
всѣхъ клясь описанои въ повѣсти суспольности,
— мы выведемо въ короткости основній публици-
стичній погляды автора, которыми подбився онъ
подъ безграницну симпатію польской публики да-
леко больше, якъ артистичными прикметами ово-
еніи повѣсти, а опосля оцѣнимо степень вѣрности
або невѣрности тыхъ поглядовъ въ ихъ отноше-
нію до историчной правды и вкажемо на деякій
сторонѣ артистичного творчества автора, выходя-
чи выкаюочно зъ становища историчной и етно-
графичной правды.

вороожого элементу. Впрочемъ можна бъ запримѣ-
тити и въ змаганяхъ польской державы деякій
похибки; головна зъ сихъ похибокъ лежала въ
томъ, что середъ пануючои клясы вытворилася
вилькова партія, котра относилась надто гуман-
но до сего вороожого элементу, стояла за уде-
ньемъ деякихъ уступокъ въ хосенъ руского на-
селенія, приневолювала вдержатись отъ ужитя
надто строгихъ мѣръ, а навѣть важилася часами
говорити про деякій надъужитя, котрѣ наче-бъ то
давали причину до бунтовъ козацкихъ. Таѧ пар-
тія ослабила энергичній мѣры, которыхъ ужити
готовыми були передовѣй представителѣ тогдѣш-
ней Польщѣ, уважаючї конечнымъ утопити ко-

Исторично-философичный поглядъ п. Сынкевича на предложену нимъ епоку дається звести до слѣдующихъ гадокъ. Въ половинѣ XVII-го столѣтія представляла Польща могуучу державу, опирающуюся на численній, впновѣ самосвѣдомой, повидѣй енергіи и горожанъскихъ честотъ клясъ — шляхтѣ; клясова гегемонія шляхты въ державѣ була знаменемъ высокой культуры, которои провѣдницею була тогды Польща. Держава тая мала велике культурне посланництво: она мала цивилизувати т. е. перетворити на свой ладъ широкї рускї землї, входячї тогдѣ въ складъ Речицького посполитои. Посланництво то сповняла она дуже енергично, але подыбала въ выполнению еи неждану перешкоду — вроджену дикость и неспособность до культуры у руского племени, котре вже по своей природѣ не надавалось до присвоения себѣ понятій державности и цивилизаціи. Всѣ змаганя Поляковъ — ширити культурний идеї, розпалювали въ рускомъ населеню лишь неизвѣстъ и дикий непритушимъ порывы, проявы того непонятного для Поляковъ стану, который шляхтич XVII-го столѣтія называли „хлопска іппата malitia“. Въ боротьбѣ съ сею вродженою

закій бунтъ въ цѣломъ морю крови, хочь бы прійшлось для того поголовно знищiti цѣле руское населеніе краю. По гадцѣ п. Сынкевича, вымагало достоинство польской державы не только карати смертею усѣхъ участниковъ бунту, але и уживати супротивъ нихъ воякихъ можливыхъ найотрашнійшихъ каръ, поки они не покорятся и не станутся такимъ чиномъ достойными вкуси-ти плодовъ шляхетской культуры, котра посля розправы готова була покаявшихъся участвовити ополяченью, езуитскою школою, а передовсѣмъ панциною. Козаки, яко представителъ руского населения, не только не умѣли поняти тыхъ высшихъ культурныхъ змагань шляхтства, але, здається задля дикости и вродженої злобы, усомнилися въ пригодность для своего народа такои державы, котра навязувала имъ свои соціальній, не дуже то выгодній бытовї формы, и рѣшилися по довгихъ безплодныхъ прошенияхъ и заявленияхъ поднять бунтъ; яко бунтовники выдали они саїи на себе засудъ каръ и знищенія, котрого то засуду не умѣли Поляки, на нещастье, выконати съ належною енергіею и тымъ нанесли великій ударъ овой державѣ.

(Дальше буде.)

иска выбрала клерикального посла крилошанина алюсси, оба ти послы были выбраны въ тыхъ кругахъ и въ р. 1879. — Въ Истріи удер- алиась такожь дотеперъшніи посолы, а именно въ крузѣ Паренцо-Капо де Истрія-Диняно — ита- лійскій національ Франчеоки, а въ окр. Пи- лино-Больоска-Беглія Хорватъ Витезичъ. — Трієстъ выбраный при дуже сдабѣ уч- ги выборцѣвъ кандидатъ италійско національной партії Люцатто. — Дня 30 мая отбулись вы- оры зъ мѣстъ Тиролю и Форарльбергу. Въ Ты- олю выбрали мѣста пѣвнѣчной части краю нѣ- ецко-либерального кандидата дотеперъшнаго по- ла Вильдавера, въ полудневомъ крузѣ Бо- енъ-Меранъ-Глюрнсъ побѣдивъ кандидатъ лѣ- щицѣ Дръ Анбэреръ, дотеперъшнаго посла ита- лійскаго націонала Джаванелли. Въ Форарль- бергу выйшовъ зъ выбору мѣстъ такожь нѣ- ецко-либеральный кандидатъ дотеперъшній по- соль Вайбель. — Такъ отже побѣдили центра- листы въ всѣхъ мѣскихъ округахъ Тиролю и Форарльбергу, а побѣда ихъ не обмежилась только а задержаню дотеперъшніхъ становищъ, поза- къ позыскали они одинъ новый округъ для се- е, а именно окр. Боценъ. Дня 1 червня присту- или до выборовъ мѣста низшии и высшии Ав- трии, Зальцбургу и Буковини и сельскій округи ыборчій въ Чехахъ. Нынѣ не маємо ще вѣдомо- гей про результатъ сихъ выборовъ; цѣкавый буде особливо що до Чехъ, де результатъ ей выкаже заразомъ стосунокъ политичнои силы бохъ край сей заселюючихъ народностей. Цен- тральный комитетъ ческій поставилъ на округи ельскій 16 кандидатовъ; значитъ 14 округовъ олишивъ нѣмецкимъ кандидатамъ; въ округахъ єсть поставилъ центральный ческій комитетъ 7 кандидатовъ, на торговельній палаты 3 кан- дидатовъ. — Не такъ то дуже певна и позиція централистовъ у Вѣдни. Противъ кандидатови лѣ- щицѣ проф. Зисови розвинувъ на Леопольдштадѣ авзяту агитацию антисемітъ механикъ Шней- еръ. На скликаномъ дня 31 мая передвыборчомъ обраню въ томъ крузѣ выборчомъ появились антисеміты въ великому числѣ и почали вызы- аючи выступати противъ централистовъ. Дой- шло до того, що мѣжъ ними а централистами по- алась кровава бѣйка, которую ледво змогла поліція тихомирити. Такъ само выступаютъ антисеміты

роны Арабы подъ его протекторатомъ на нову державу Конго и дойша въ ходять вѣсти — ажъ до водоспадовъ зацепили тамъ колонію Арувима. Са же двѣ причины, котрой сноукали Нѣмецкихъ ступити збройно на восточномъ побереж- Вправдѣ офиціозній часописи немецкіи доказувати, що походъ Арабовъ за- стоитъ въ жадной звязи съ походомъ на однакожь коли розважимо, що король Нѣмецкихъ суверенъ державы Конго, зрея- рема, щобы тымъ способомъ восточ- озера Танганійка мгъ статися грав- мецкихъ колоній на восточномъ побереж- Нѣмеччина сподѣвалася, що Занзибаръ протекторатъ еи и що она тымъ спо- нуе на цѣломъ побережу, котре дося- минально до Занзибара належить, то пустити, щобы въ цѣлой сїй справѣ ролю лишь само нарушенье правъ колониотовъ. Будь що будь, фактъ Ескадра получила праказъ, коло побережа Занзибера а командо- получивъ адмиралъ Кнорръ, звѣстный енергичности під часъ ворохобії ву- Ескадра та складаючи зъ чотирохъ кор- енныхъ, маючихъ разомъ 44 арматъ дей залоги а оттакъ зъ двохъ царохъ въ Вильгельмогафенъ набрали провіантъ, отнаробъ вугля. Такъ само якъ зъ си- меччины робятся приготованя до походу Занзибара отъ моря, такъ знову и корол- скій старається забезпечити Конго на- юї граници. Въ Бруксели отбували конференції, на которыхъ радятъ, въ сдѣлъ можна Конго отъ Арабовъ зи- постановлено, такъ говорятьъ, укрѣп- отратегичныхъ позицій на граница и малу флотиллю на рѣцѣ. Са мѣры про- юются не такъ задля нападу Арабовъ задля самого Занзибара, подъ пропа- котрого Арабы воюють. Такъ отже по- Занзибаръ скорше чи познѣше достав- огнѣ и буде мусѣвъ на те згодати, его могучій противники подиктують.

Конецъ россійско-англійскому флику. „Daily News“ доносять, що налойша до Левлану, а

на нову державу Конго и добиша та
ходять вѣсти — ажъ до водоспадовъ
зачепили тамъ колонію Арувима. Се-
же двѣ причины, котрѣ сношукали Нѣ-
струпти збройно на вѣхѣніи побереж-
Виравдѣ офиціознї часописи нѣмецкї
доказувати, що походъ Арабовъ вѣ-
стоитъ въ жаднї звязи съ походомъ Нѣ-
днако жъ коли розважимо, що король
яко суверенъ державы Конго, звѣрь
рема, щобы тымъ способомъ вѣхѣніи
озера Танганийка мѣгъ статися градомъ
нѣмецкихъ колонїй на вѣхѣніи побереж-
Нѣмеччина сподѣвалася, що Занзибаръ
протекторатъ еи и що она тымъ сподѣ-
нує на цѣломуъ побережу, котре дося-
минально до Занзибара належить, то
пустити, щобы въ цѣлой сїй справѣ
ролю лишь само нарушенье правъ
колониотовъ. Будь що будь, фактъ
нѣмецка ескадра получила приказъ,
коло побережа Занзибера а команда
получивъ адмиралъ Кнорръ, звѣстный
енергичности пôд часъ ворохоби вѣ-
Ескадра та складається зъ четырохъ кор-
еннихъ, маючихъ разомъ 44 арматъ,
дей залоги а отакъ зъ двохъ царохъ
въ Вильгельмогафенъ набралі провіантъ
сопнаровъ вугля. Такъ само якъ зъ ста-
меччины робятся приготовленія до походу
занзибаръ отъ моря, такъ знову и королев-
скій старається забезпечити Конго на
нїй границі. Въ Брюксели обували
конференціи, на которыхъ радятъ, вѣ-
сібъ можна Конго бѣ Арабовъ здѣ-
постановлено, такъ говорять, укрѣши-
тратегичныхъ позицій на границѣ и вѣ-
малу флотиллю на рѣцѣ. Си мѣры про-
ются не такъ задля нападу Арабовъ здѣ-
задля самого Занзибара, подъ про-
которого Арабы воюють. Такъ отже ста-
Занзибаръ скорше чи познѣйше добутавъ
огнѣ и буде мусѣвъ на те згодати,
его могучій противники подиктують.

Конецъ россійско-англій- сько-турецкаго

**Конецъ россійско-англійскаго
фликту.** „Daily News“ доносятъ, что
надѣйща до Лондону въ Петербурга
пѣвѣдь въ справѣ россійско-англійскаго
ту. Петербургскій кабинетъ готится
Меручакъ и Зульфикаръ остались
станѣ. Теперь позостае лишь, чтобы
слана на мѣсце означила подробнѣ
чки границѣ; головне дѣло залагодѣ
Лондонѣ. Чи тамъ зроблеяо яку спеш
ду, того не знати. Недавно говорено,
теперѣшній переговоры и остаточнѣ
будутъ списаній въ окрему угоду.
Глядстона було-бы се дуже велико
бы онъ мѣгъ вже 4 червня станутъ
угодою передъ парламентомъ.

Россія. Царь перехавъ зъ
ромъ зъ Гатчины до Петергоfu. —
доносятъ, что зобрана тамъ сима днам
ція представителъвъ желѣзницъ австрі
скихъ, котрй суть въ безпосередній за
бою, ухвалила снижение тарифы аустр
и уложила нову тарифу для перевоз
на Кавказъ. До новой угоды мають
желѣзницѣ полуднево-захѣднѣ, Фастовск
московска и други сусѣднї. — Зъ
носятъ, что Россія веде переговоры
въ справѣ позысканія области Карса, в
житъ до сего ханату а лежитъ по
Аму-Даріи въ цѣли сполученія ея съ
На послѣднѣмъ засѣданію славянског
рительного общества постановлено
значну премію за написанье правѣ

значу премью за написанье працъ, политичне значенье славяньскихъ земель Кирила и Методія. Въ сѣмъ преміовани мае такожь пояснитио пытанье, чи вяньскимъ народамъ треба пользовати мову, чи они повинні привяты однаго для всѣхъ. Предоѣдатель Дурново из заграниця жадас чимъ разъ больше брошуръ выдаваныхъ благотворительны отвомъ и длятого постановлено изаслуги въ сѣй цѣли отпovѣдный фурер Комаровъ получивъ отъ царя кроицъ шаблѣ высаженой брилянтами, що 1 рубль въ черезъ 10 лѣтъ. Комаровъ ожиды ему замѣсть септ. пенсіи выплати

разъ 50.000 рубльвъ, царь не только
се, але ще збѣльшивъ суму до стотысѧ
Нѣмеччина. Въ станѣ здорови
цѣсаря настутила змѣна до лѣпшого;
лудка уотали, цѣсарь отзыскавъ заети
вже навѣть проходжутии по комѣтѣ
запевнюють, що цѣсарь незадовго вѣз
ко поздоровѣ, що буде мѣгъ зъ Берлини
Переговоры Розебериго съ кн. Бломаркъ
вели до нѣякого результата; говорятъ
Бломаркъ ради въ, щобы Суданъ зовсѧ
собѣ полишти а Египетъ зробити зовсѧ
правдами, тѣко чистаго сильного

АГРАШІЯ

ЗАГЛАНИЦЯ.

Походъ на Занзибаръ. Ледво що трохи
втыхомирилось въ Суданѣ и полагодились справы
на захѣдномъ побережу Африки, якъ знову роз-
неслась вѣсть, що на вхѣдномъ побережу, имен-
но въ Занзибарѣ заноюится на нову вѣйну. Спіль-
разомъ выступає тутъ Нѣмеччина и можна спо-
дѣваться, що нова вѣйна довго не потреває. Що
дало причину до походу Нѣмеччини на Занзибаръ
до си не вѣно ще не знати; звѣтно лиши, що
занзибарокій султанъ оскорбивъ и нарушивъ
права нѣмецкихъ коконготовъ въ земляхъ ста-

хомъ, переговоры однажды не довели до чьего, позаякъ князь упорно стоялъ при своемъ правѣ и не хотѣвъ рѣшить отъ него отказаться. До сихъ же жадныхъ даныхъ, якъ спрашивалъ буде подагожена, бо она мусить бути ще затвердженя нѣмецкою радио звязкою. Нѣмецкій часописъ однажды запеваютъ, что рада звязка пріиме се внесеніе значною бѣльшою. Доказомъ сего можетъ бути то, что кн. Бисмаркъ не чекає порѣшанія сей справы а выѣзжаетъ ще пынъ на купеческій до Киссингенъ, есть отже такъ первый своемъ справы, что не уважаетъ погребнѣе, чтобы самъ ставъ въ радѣ звязкою. Въ Берлинѣ розказываютъ, что самъ цѣсарь бути дуже противныъ выкликуючи кн. Кумбландиа отъ наслѣдства и довоно не мѣгъ отважитъ подписать згадане внесеніе. Цѣсарь Вильгельмъ мавъ оказатъ извѣстъ до кн. Бисмарка: „Я молюсь що дна до Бога, щобъ мене проѣтъ въ борѣ, которою переповнена моя грудь по поводу брауншвайгскаго пытания. Зъ одной стороны обозрѣвъ, щобъ не нарушилъ законне право, а зъ другою звону журба о добро отчизны“. На тѣтровѣвъ кн. Бисмаркъ: „Ваше величество, обозрѣвъ знаешъ лише се посадѣно“. На сихъ слова цѣсарь довоно призадумавъ зъ отгакъ подписать згадане. Хочъ може ся поговорка и неправдива, то всежъ она таки характеризуетъ якъ себѣ представляютъ въ Нѣмеччинѣ богоизбранныхъ цѣсаря до своего канцлера, чи на оборотъ.

Италия. Капитанъ Феррари, высланный въ миссію до короля Абессиніи доносъ телеграфично Манчиному, що король пранявъ его дуже радо и въ способѣ отзначаючи, при чьемъ такожъ высказывъ свое бажанье удержатъ съ Италиею дружбы отношения. Зъ сего видно отже, що вѣтъ поголожка о якимъ невдоволеніи негуса Абессиніи по поводу занятія мѣста Массуахъ черезъ италіанцевъ були неправдивы. Италійске правителство захочено добрымъ усіхомъ сей миссіи постановило выслати до короля Оганаеса друге посланство, котре буде мати бѣльшъ характеръ военнаго и буде величаво устроене. Для чого Италия такъ старає о дружбу негуса Абессиніи на теперѣ ще не дуже яко; трудно пропустити, щобъ се дѣлло для колькохъ лиши колоніи надъ моремъ Средземнѣмъ, котрой не стоять въ нѣкакой безпосреднѣй звязкѣ съ Абессинією. Трохи инакше показується рѣчь коли розважимо те, що кн. Бисмаркъ заявавъ лордови Розеберому а именно, що Суданъ мусить бути отдаленъ отъ Египту и отданъ підъ власть Италії або Туреччини.

НОВИНКИ.

Справа будовы нового помѣщенія для рускихъ семинарій. Ц. к. намѣстництво поручило именно надѣннику инженеру Гавришевскому выготувати до 15 червня с. р. технический планъ будовы и кошториєвъ, що бы цѣлый операть уже въ найближшихъ засѣданіяхъ думы державной, для вставленія потребної іпотеки въ державнѣмъ бюджетѣ, мѣгъ бути предложеніемъ.

Ставропігійскій Інститутъ купивъ для заокруженія комплексу реальностей, находящихъ въ его посѣданію, пріирачу каменію при Зацерковнїй улицѣ отъ кн. Кармелітівъ за 22 000 зр. Оногдь отбулося передань сей каменіцѣ въ фактиче посѣданіе Інститута, котрый въ наслѣдокъ того стався уже властителемъ цѣлого четырехутиника межи улицами: Рускою, Бляхарскою, Зацерковною и Підваловою.

Іспытъ въ рускій школѣ народнїй при школѣ Парамонова у Львовѣ отбудеся дні 2 (14) липня с. р. Звертаємо симъ увагу всіхъ родичевъ, оїкунівъ і пріятельвъ молодежи рускої, щобъ зволили наочно пересвѣдитися о успѣхахъ учениковъ сии школы.

Зъ уміць Скарбівской пишуть намъ, що на цѣлой той улицѣ нѣгде нема рускихъ картъ кореспонденційнихъ. Мимо колькаразового напоміненія жіль Бухштабъ (ул. Скарбівская ч. 31) не спроваджує рускихъ картъ. Іванъ К. К. — (Треба донести се на письмѣ до ц. к. Дирекції почты а таї заразъ зарядитъ ревізію и если не знайде въ скленихъ рускихъ картъ кореспонденційнихъ, удѣлить жілью нагану або зовсімъ отбере концепсію продажи поштовихъ марокъ и бланківъ тѣль. Ред.)

Читальня въ Вербовці складає прилюдно сердечну подяку: Товариству „Простѣї“ за даръ 53 книжочокъ; товариству им. Качковскому за даръ 31 книжочокъ; о. А. Чемеринскому за даръ 17 книжочокъ; о. В. Логоткому за даръ печати, „Історія Русії“ Дідіцкого и образу Найлон. монаха, и п. А. Ковальському за даръ хорошого олійного портрету Т. Шевченка. — За вѣдаль Н. Танчаковскій, голова.

Читальня въ Сухомъ підъ Бродами складає прилюдно подяку товариству им. Качковскому за даръ 34 книжочокъ. — Комитетъ.

Галицій селянинъ передъ цѣсаремъ въ Брюнѣ. Не щаслива манія деякихъ нашихъ селянъ отбувати дової и кошториєвіе подорожіе въ цѣлі получуна авдіенції у цѣсаря въ справахъ, котрой звичайно вже въ всіхъ інстанціяхъ упали, и котрой лиши черезъ отдань ихъ заразъ зъ початку въ руки спосбного и честного дорадника правного можна було звестія въ добру дорогу, не устас и досі. Ми знаємо богато такихъ селянъ, котрой стратили давно вже чи то черезъ власну волю, чи то чрезъ цокутніхъ писарей цѣлый себѣ маєтокъ, и котримъ здаєся, що подорожіе до цѣсаря допоможе имъ до отзыскання утраченыхъ на вѣки права. Люди таки добувають остатного країця, лѣзуть въ довги якъ въ бездонне море, щобъ толькож могла отбувати подорожіе до Вѣдна, котрой если справа дѣйстно вже порешена всіми інстанціями, не можуть очевидно привести имъ нѣякого хбса. Одинъ зъ такихъ воїжеровъ, селя-

нинъ 60-лѣтній зъ Галичини, прибувъ мин. мѣсци до Вѣдна, однакъ не мѣгъ узыскати авдіенції у Монарха, позаякъ той бувъ на переглядѣ войскъ въ Брюнѣ. Що жъ робитъ теперъ бѣдолаха? Безъ довоого намислу мандру пѣшки до Брюнѣ. Тамъ подобавъ бѣль галицкій регіментъ войска, де знайшовъ знакомихъ вояківъ, котрой передержали его якієвъ чась у себе и порадали, де бы ему найлучше вручити прошеніе Монархъ. Дні 26 с. м. перебѣздавъ цѣсарь черезъ мѣсто на Литавѣ; ледзи вѣхавъ на мѣсто — ажъ тутъ заступила ему дорогу погорѣла отъ трудовъ довгої дороги постать нашого бѣдолаха. Кинувъ бѣль на коліна передъ монархомъ, и виглаючи руку, въ котрой державъ петицію, прогогнавъ: „Ратуйте батьку!“ — Цѣсарь побачивши галицкого мужика въ Брюнѣ, додгадавъ бѣль разу, що его тутъ привело, приблизивши до него, потѣшивъ его колькома словами, и, велѣвши ему выплатити 25 зр., радивъ вергати себѣ домобѣтъ. Селянинъ послухавъ сей рады и повернувъ до дому рады, що видѣвъ Брюнѣ и Монарха.

Ein Ritter ohne Furcht und Tadel. Пишуть намъ зъ поль Стрыя про не абы-якій геройскій подвигъ тамошнього адвоката Дра Попеля. На уличцѣ, ведучой въ рынокъ, стояла собѣ мала громадка священиківъ, до котрой зближивши и о. С. мадка священиківъ, що єїмъ дѣяло на тѣмъ олавъ нѣмъ передъвборіемъ зображеню, заражованому тихимъ покровителями п. Охримовича. Въ тѣмъ на чолѣ товпы зложеної переважно зъ польскою ченыхъ Макітівъ Хрунівъ і цѣлого приదворного штабу той арміи вигуваючися въ сю улици низька, червата, чвертою лицо постать п. мецената. П. комендантъ зъ чогось невдоволеній, бо вигукує на цѣле горло. Побачивши попа, суне бѣль просто на него та нужнѣ ляти его словами, які хиба можна почути зъ устъ якого піаніцѣ. Отецъ С. ставъ рефлективати п. мецената та се мабуть дѣлвало олівы до огню. Словнивши се геройство п. адвокатъ потягъ дальше. Зачуваемо, що о. С. виѣ до суду жалобу о образу чести. Подобну „геноу“ хотѣвъ виглакати себѣ адлюнкѣ п. Охримовича вже подчасъ зображеню передъвборічаго съ професоромъ В. — та яко ѿ не пощастилося и се мабуть такъ розъярило его, що почувавъ нападати незинихъ людей.

Конкурси. Ц. к. Рада школъна окружна въ Рогатынѣ розписала конкурсъ на олійную учи-

тельській посады: А. въ рогатынѣ скомъ поїйтѣ: 1) при четырьковой мужеской школѣ въ Рогатынѣ на посаду молодшого учителя съ рѣчною платною 270 зр.; 2) при одноклассовыхъ школахъ а) въ дольшнѣй Липицѣ б) Псарадахъ въ Колонниканахъ г) Журовѣ, съ рѣчною платною 300 зр. и вольнымъ помешканьемъ; 3) при філіальнѣй школѣ въ Свищельникахъ, съ рѣчною платною 250 зр. и вольнымъ помешканьемъ. Б. въ перемышлянскому поїйтѣ: при філіальнѣй школѣ въ Бачевѣ, съ рѣчною платною 250 зр. и вольнымъ помешканьемъ. Речинецъ поданъ, котрой слідує вносити до рогатынскій рады школъної окружної, назначений до 20 червня с. р.

О. Онуфрій Ганкевичъ, парохъ въ Волчимъ, дек. жукотинського, получивъ по случаю 50-лѣтніого ювілею священства архіерейське благословеніе. — Грѣмъ и огонь. Дні 27 л. маю ударивъ грѣмъ въ домъ дѣдича Облаязницѣ, повѣта жидачівскаго и запаливъ въ колькохъ мѣсцяхъ. Въ годинѣ зграбо все до крьхти, павѣтъ колька штукъ худобы. Шкода около 40.000 зр.

Вѣсти зъ Аепархіи Львовской.

Сотрудникомъ духовнѣмъ управителемъ прихода въ Будиловѣ, дек. бережанського, поставленъ о. Омелянъ Дудровичъ.

На конкурсе розписаніа капеллянія Нестаничѣ, дек. холохівскаго, наданя ординаріатскаго.

Митрополитомъ вставилася до памѣстництва о удѣление личного додатку о. Іоану Партицкому, пароху въ Торговицѣ и декану товмакому.

Введеніи и уволненіи оо: Петро Радзикевичъ на пар. въ Вишеньцѣ і Іоанъ Валивскій уволненій; Зено Сименовичъ введеній яко кап. въ Клювиницѣ, дек. гусятынського; Андрій Грибъ введеній яко сотрудникъ въ Підгіркахъ, дек. калуского.

Митрополича консисторія вставилася до львовскаго магістрату, щобъ удѣлено презенту для предложеныхъ убѣгателівъ на парохію Малеховъ.

Введеній въ самостойне сотрудництво въ Торговицѣ, дек. самбірскаго, о. Антоній Яцѣвъ.

Отпустку получивъ о. Теодоръ Семечка, парохъ въ Ольховицѣ, на шбть тыжднівъ, удачно виїхавши на парохію Склю, дек. яворовскога, получивъ о. Димитрій Гордійнській, тамошній завѣдатель.

Завѣдательство парохіи Улючъ, дек. бѣрчанського, получивъ о. Іоанъ Констанкевичъ, сотрудникъ зъ Ярослава.

Введеній въ самостойне сотрудництво въ Торговицѣ, дек. самбірскаго, о. Антоній Яцѣвъ.

Отпустку получивъ о. Теодоръ Семечка, парохъ въ Ольховицѣ, на шбть тыжднівъ, удачно виїхавши на парохію Дошиця, дек. дуцького.

ПОСМЕРТНІ ВѢСТИ.

† Текля Добрянинська, вдова по ц. к. офіціяль фінансової дирекції, упокоїлася у Львовѣ дні 26 мая с. р. въ 69 роцѣ житя. Вѣчна її память!

Телеграми „Дѣла“.

Бѣбрка. Юліанъ Романчукъ 75 гол.; о. М. Сінгалевичъ 84 гол.; розстрѣленій 2 голоси.

Ярославъ. Наталь Вахнининъ 57 голоси; кн. Юрій Чарторийскій 249 гол.

Стрий. Василь Ковалський 79 голоси; Ксенія Охримовичъ 112 голоси.

Перемишль. Денисъ Сінгалевичъ 36 голоси; Ант. Тышковскій 137 голоси.

Товмачъ. Преосв. дръ Юл. Пелешъ 46 голоси; о. Мандичевскій 120 голоси.

Скалатъ. О. Ник. Сінчинський 17 голоси; Казимиръ Грохольський 102 гол.

Заліщики. Мих. Кульчицкій 18 голоси; Хамецъ 138 голоси.

Львовъ. Василь Нагірний 76 голоси; Дав. Абрагамовичъ 182 голоси. (Загірний 5 гол.; Підгірний 2.)

Подгірний. Аръ Дамінъ Савчакъ 101 гол.; гр. Романъ Погоцкій 62 гол.

Городенка. Мих. Кульчицкій 45 гол. (Мих. Кульчицкій 21); Хамецъ 105 гол.

Городокъ. Вас. Нагірний 66 гол.; Дав. Абрагамовичъ 62 гол.; розстрѣленій 21.

Броды. О. І. Сірко 135; Титъ Келіновскій 106 гол.; Кипр. Коцовскій 3 гол.

Рава. Вас. Ковалський 104 гол.; Ром. Дещкевичъ 92 голоси.

Станиславівъ. Аръ Юл. Пелешъ 125 голоси; о. Мандичевскій 52 голоси. Въ другихъ повѣтіяхъ грозить вибіръ митрополично-польського кандидата о. Мандичевскаго.

Іворівъ. Вас. Нагірний 46; Д. Абрагамовичъ 124 голоси.

Добромилъ. Ден. Сінгалевичъ 35 голоси; Ант. Тышковскій 175 голоси.

Мостище. Ден. Сінгалевичъ 60 голоси; Ант. Тышковскій 114 голоси.

Бережаны. Аръ Дамінъ Савчакъ 65 голоси; гр. Романъ Погоцкій 104 гол.

Берездовъ. Кир. Ладижинський 3 гол.; Евардъ Гнѣвощъ 178 голоси.

Старе мѣсто. Аръ Ник. Антоневичъ 74 голоси; гр. Августъ Лось 50 гол. (Гр. Лось сподѣлано тутъ 70 голоси).

Борщевъ. Мих. Кульчицкій 45 голоси; Ант. Хамецъ 186 голоси.

Дolina 10 год. рано. Вчера приїхавъ сюди съ жандармами по поводу громади. Тымъ часомъ урядники городенського суду повѣтowego не перечитавъ добрѣ сего поїдомлія и виславъ знову поїдомліль до уряду громади. Тымъ часомъ кураторъ урядника Черепчука, що Марію Черепчуку завѣдено судомъ въ Серафиницахъ, що Марію Черепчуку завѣдено судомъ въ Кульпарковѣ, що Марію Черепчуку завѣдено судомъ въ Кульпарковѣ, що Марію Черепчуку завѣдено судомъ в

**ЖЕЛЪ ЗНИЦЯ ГАЛИЦКА КАРОЛЯ ЛЮДВИКА
РОЗЕСЛАДЪ ЪЗДЬ**

почавши отъ дня 1. Червня 1885.

Зъ Кракова до Подволочискъ

Зъ Подволочискъ до Кракова

Километры	Станции	Приездъ изъ Кракова			
		Ноездъ поспѣш- ный Нръ 2	Ноездъ куріер- скій Нръ 4	Ноездъ мѣша- ный Нръ 10	Ноездъ мѣша- ный Нръ 12
		I. и II. кл.	I. и II. кл.	I. II. и III. кл.	I. II. и III. кл.
	Годинникъ петербургскій				
	Кіевъ	Отъездъ	8 —	7 —	8 —
	Одесса	"	8.45	7.40	9.15
	Волочиска	"	4.59	9.30	8.45
	Подволочиска	Приѣздъ	5.14	9.45	4.59
	Подволочиска (Реставрація)	Годинникъ будапештеньскій	по пол.	пер. п.	5.14
10	Богдановка-Каменка	Отъездъ	5.20	9.40	по пол.
21	Максимовка	"	—	5.56	5.56
38	Борки великий	"	5.49*	—	6.18
52	Тернополь (Реставрація)	{ Приѣздъ Отъездъ	6.32 6.38	10.50 10.53	7.34 8.8
61	Глубочокъ великий	"	6.12*	—	8.28
77	Озърна	"	6.51	—	8.46
94	Зборовъ	"	—	—	9.29
101	Плуговъ	"	7.34	—	10.8
108	Зарванаця	"	—	—	10.24
116	Золочевъ (Реставрація)	{ Приѣздъ Отъездъ	8.5 8.10	12.13 12.16	10.56 11.2
126	Княже	"	—	—	11.21
142	Красне (Реставрація)	Приѣздъ	8.44	12.49	11.50
	Красне	Отъездъ	—	—	—
	Броды	Приѣздъ	—	—	1.19
	Броды . . . ! . .	Отъездъ	7.8	—	3.10
	Красне	Приѣздъ	8.27	12.30	11.10
	Красне	Отъездъ	8.52	12.50	12.30
147	Куткіръ	"	—	—	1.28
155	Задвірье	"	9.11	—	1.38
169	Борщовицѣ	"	9.29*	—	1.55
177	Подбірцѣ	"	—	—	2.28
186	Львовъ-Подзамче (Реставрація)	{ Приѣздъ Отъездъ	9.52 9.55	—	2.8
192	Львовъ (Реставрація)	Приѣздъ	10.6	1.55	2.23
	Львовъ	Отъездъ	10.46	—	2.45
	Чернівцѣ	Приѣздъ	12.2	—	—
	Яссы	"	—	—	—
	Галацъ	"	—	—	—
	Букарештъ	"	—	—	—
	Букарештъ	Отъездъ	11.—	—	—
	Галацъ	"	12.5	—	—
	Яссы	"	6.52	—	—
	Чернівцѣ	"	3.4	—	3.18
	Львовъ	Приѣздъ	9.40	—	3.15
	Львовъ	Отъездъ	—	—	6.55
	Стрый	Приѣздъ	—	—	10.25
	Стрый	Отъездъ	—	—	10.55
	Львовъ	Приѣздъ	—	—	2.10
	Годинникъ Будапештокій		поеzdъ oo.нръ 6	—	—
			I. II. III	—	—
			кл.	—	—
	Львовъ	Отъездъ	10.26	2.5	3.45
201	Зимнавода-Рудно	"	—	—	3.58*
208	Мшана	"	—	—	4.10
219	Каменобрдъ	"	—	—	4.26
225	Городокъ	"	11.17	2.49	4.38
234	Родатичѣ	"	—	—	5.39
243	Судова Вишня	"	11.42*	—	5.8
252	Хоросница	"	—	—	5.22
263	Мостиска	"	12.10	3.36*	5.40
269	Ляцка Воля	"	—	—	6.51
277	Медика	"	—	—	—
290	Перемышль (Реставрація)	Приѣздъ	12.47	4.8	6.22
	Перемышль	Отъездъ	—	—	7.47
	Хирбъ	Приѣздъ	—	—	8.50
	Загорье	"	—	—	10.13
	Легені Мігалі	"	—	—	12.55
	Легені Мігалі	Отъездъ	—	—	—
	Загорье	"	—	—	9.31
	Хирбъ	"	—	—	2.47
	Перемышль	Приѣздъ	—	—	4.59
	Перемышль	Отъездъ	—	—	6.8
296	Перемышль	Приѣздъ	12.53	4.14	6.31
311	Журавиця	"	—	—	6.43
320	Радимно	"	—	—	7.5
324	Ярославъ (Отвога)	"	—	—	—
	(Сокальска)	"	—	—	—
	Ярославъ (Реставрація)	Приѣздъ	1.41	4.57	7.25
	Яроолавъ	Отъездъ	3.15	—	7.55
	Сокаль	Приѣздъ	11.38	—	5.5
	Сокаль	Отъездъ	—	—	12.3
	Яроолавъ	Приѣздъ	—	—	8.39
331	Ярославъ	Отъездъ	1.46	5.—	7.33
340	Пелкинье	"	—	—	—
350	Переворокъ	"	—	—	7.57
360	Рогдано	"	—	—	—
368	Ланьцутъ	"	2.35	5.44*	8.29
	Стражбъ	"	—	—	10.40
376	Ряшовъ (Реставрація)	{ Приѣздъ Отъездъ	2.57 3.3	6.5 6.8	8.54 9.2
384	Рудна велика	"	—	—	—
391	Тшцяна	"	—	—	9.26

Зъ Кракова до Подволочискъ

Стациі

		Поездъ послѣшный Нръ 1	Поездъ куриерскій Нръ 3	Поездъ одоборскій Нръ 5	Поездъ мѣшаный Нръ 7
	I. и II. кл.	I. и II. кл.	I. II. в III. кл.	I. II. в III. кл.	I. II. в III. кл.
— Львовъ	Огѣздъ 5.36	3.48	10. 7	12.15	
349 Львовъ Подзамче (Реставрація)	(Приѣздъ 5.44		10.21	12.29	
	(Огѣздъ 5.47		10.36	12.49	
357 Подборцѣ	"		—	1. 4	
366 Борщовицѣ	"	6. 8*	11.15	1.26	
379 Задворе	"	6.25*	11.47	1.53	
387 Куткѣръ	"		—	2. 7	
393 Красне (Реставрація)	Приѣздъ 6.41	4.55 *	12.14	2.15	
	Красне	Огѣздъ 7. 6	1.19	3.10	
	Броды	Приѣздъ 8.22	3.10	4.38	
	Броды	Огѣздъ 9.21	—	11.—	
	Красне	Приѣздъ 11.10	—	12.30	
— Красне	Огѣздъ 6.49	4.55 *	12.39	2.40	
409 Княже	"	—	1.10	3.11	
418 Золочевъ (Реставрація)	Приѣздъ 7.20	5.28	1.29	3.30	
	Огѣздъ 7.25	5.33	1.35	3.39	
426 Зарванця	"	7.36*	—	4.—	
434 Плуговъ	"	—	2.16	4.22	
440 Зборовъ	"	7.55	2.31	4.39	
457 Озѣрна	"	—	3.10	5.25	
473 Глубочокъ великий	"	8.37*	—	3.40	5.58
482 Тернополь (Реставрація)	(Отѣздъ 8.48	7. 2	3.58	6.17	
	(Приѣздъ 8.54	7. 8	4.14	6.47	
496 Борки великий	"	9.13*	—	4.45	7.33
513 Максимовка	"	9.36*	—	5.28	8.16
524 Богдановка Каменка	"	—	5.52	8.40	
	Приѣздъ	10. 7	8.22	6.10	8.58
	II. мѣш. границ.	II. мѣш. границ.	II. мѣш. границ.	II. мѣш. границ.	
	Нръ 201	Нръ 203	Нръ 201	Нръ 207	
	I. II. в III. кл.	I. II. в III. кл.	I. II. в III. кл.	I. II. в III. кл.	
534 Подволочиска (Реставрація)	Отѣздъ	10.27	8.42	10.27	
	Приѣздъ	10.44	8.59	10.44	9.35
539 Волочиска	Годинникъ петербургскій	пер. пол. въ ночи	пер. пол. въ ночи	пер. пол. въ ночи	
Волочиска	Отѣздъ	12.55	10.24	12.55	11.13
Одесса	Приѣздъ	8.45	11.—	8.45	6.37
Киевъ	"	10. 9	11.20	10. 9	9. 4
	куроуе лишь то- гдѣ 1 чверти до 31 жовтнѧ,				
	суб пойздъ рос- сійской Нръ 6				

Куроуе на просторѣ Львовъ-Раѣ щовѣ въ часѣ застановы рухъ пойздовъ курерскхъ Нръ 3 и 4.

Зъ Подволочискъ до Кракова

Стациі

		Поездъ послѣшный Нръ 2	Поездъ куриерскій Нръ 4	Поездъ мѣшаный Нръ 10	Поездъ мѣшаный Нръ 8
	I. и II. кл.	I. и II. кл.	I. II. в III. кл.	I. II. в III. кл.	I. II. в III. кл.
402 Сендзишовъ	Огѣздъ 3.39	—	9.46	12.19	3.30
410 Ропчицѣ	"	—	10.—	12.36	3.46
423 Дембиця (Реставрація)	(Приѣздъ 4. 7	7. 6	10.20	12.59	4.08
435 Чарна	(Отѣздъ 4.12	7. 9	10.50	1. 4	4.16
442 Валки	"	4.27*	—	11.11	4.41
448 Воля ржэндзиньска	"	—	—	—	—
456 Тарнівъ (Реставрація)	Приѣздъ 4.56	7.51	11.43	2.14	5.24
	Тарнівъ	—	—	—	—
	Огѣздъ 5.17	—	1.40	2.34	
	Приѣздъ 12.24	—	7.32	8.30	
	Огѣздъ 5.43	—	—	—	—
	Приѣздъ 11.15	—	1.10	—	—
— Тарнівъ	Отѣздъ 5. 1	7.55	11.58	2.24	5.34
464 Богуиловицѣ	"	—	12.11	2.39	5.49
473 Бядолини	"	—	12.27	2.59	6. 9
483 Слотвины	"	5.37	12.48	3.21	6.30
496 Бохня (Реставрація)	(Приѣздъ 5.53	8.45	1. 8	3.44	6.52
	(Отѣздъ 5.57	8.46	1.16	3.50	7.—
506 Клай	Приѣздъ —	—	1.34	4.10	7.19
516 Подленже	"	—	1.53	4.29	7.38
525 Ержановъ	"	6.37	2.12	4.52	7.59
530 Падгорье-Плашовъ	Приѣздъ —	—	2.20	5.—	8. 7
	Падгорье	—	3.31	—	—
	Огѣздъ	—	6.53	—	—
	Приѣздъ	—	2.25	5. 2	8.12
534 Краковъ (Реставрація)	Приѣздъ 6.48	9.38	2.33	5.10	8.20
	Годинникъ праскій рано	вечеръ	по пол.	рано	вечеръ
Краковъ	Отѣздъ 6.55	9.35	3.—	5.40	9.35
Вѣденъ	Приѣздъ 4.20	7.—	5.10	7.20	7.—
	Годинникъ берлинскій	—	—	—	—
Вроцлавъ на	Приѣздъ 2.24	—	—	2.24	—
Берлинъ Освѣдцимъ	"	8.59	—	8.59	—

Зъ Ярослава до Сокала

Стациі

	Поездъ мѣшаный Нръ 401	Поездъ мѣшаный Нръ 403
	I. II. III. кл.	I. II. III. кл.
Годинникъ праскій	—	—
Вѣденъ	Отѣздъ 8.20	11.10
	—	—
Краковъ	Годинникъ будапаштскій	—
	Приѣздъ 10.57	9.13
Ярославъ	Приѣздъ 6.29	2. 5
Подволочиска	Отѣздъ 5.56	5.20
Львовъ	"	3.45
Ярославъ	Приѣздъ 7.25	1.41
	рано	въ ночи
Ярославъ (Реставрація)	Отѣздъ 7.55	3.15
	—	—
{ Огнога	—	—
Сокальска }	"	—
Суроховъ	"	8.21
Бобрівка	"	8.47
Нова гребля	"	9.20
Олешицѣ	"	9.51
Любачевъ	"	10.17
Башня	10.46	6.13
Горинецъ	11.20	6.43
Верхата	"	12. 4
Гута зелена	"	12.22
Рава руска (Реставрація)	Приѣздъ 12.39	8.—
	1.19	8.15
	—	—
Зелена	"	1.48
Угбівъ	"	2.29
Корчбівъ	"	2.54
Безъзъ	"	3.42
Жужель	"	3.53
Острбівъ	"	4.18
Кристинополь	"	4.43
Сокаль (Реставрація)	Приѣздъ 5. 5	11.38
	по пол.	передъ пол.

	Поездъ мѣшаный Нръ 402	Поездъ мѣшаный Нръ 404
	I. II. III. кл.	I. II. III. кл.
Годинникъ будапаштскій	рано	по пол

